

„Horeca betaalt geen belastingen“

ANTWERPEN -- De horeca betaalt géén belastingen. De uitspraak komt niet uit de mond van een gefrustreerde belastingcontroleur, ze is afkomstig van Victor Dauginet, een fiscale topadvocaat van wie je eerder zou verwachten dat hij de verdediging opneemt van horecamensen. Dauginet stelt voor cafés en restaurants niet langer te belasten op basis van hun inkomsten, maar -- naar Spaans voorbeeld -- volgens een forfaitair systeem.

BELASTINGEN zijn als een schaakspel, lacht Victor Dauginet. „Wit -- de fiscus -- tegen zwart.“ Dauginet weet waarover hij spreekt. Voor hij in 1985 advocaat werd, werkte hij zeventien jaar bij Financiën, waarvan de laatste drie jaar bij de Bijzondere Belastinginspectie (BBI). Hij huldigt de gevleugelde woorden van de 'vader' van de Belgische fiscalisten, wijlen Albert Tiberghien: er zijn maar twee soorten belastingen, goede en slechte. De goede zijn degene die gemakkelijk zijn vast te stellen en die gemakkelijk geïnd kunnen worden. Alle andere zijn slecht.

Volgens die logica zijn inkomstenbelastingen voor zelfstandigen zeer slechte belastingen. „Niks is zo moeilijk vast te stellen als het jaarinkomen van een zelfstandige.“ Horecabedrijven worden belast op basis van hun aankopen: vaten bier en bakken cola voor een café, biefstukken voor een restaurant.

„Maar je kan toch niet verwachten dat de belastingethiek zo ver is doorgedrongen dat de horeca-uitbaters al hun koopwaren netjes gaan opschrijven in een aankoopboek, terwijl ze weten dat niemand ter wereld dat kan controleren. De horeca betaalt geen belastingen. Of beter misschien: de horeca bepaalt zelf óf en hoeveel belastingen hij betaalt.“

Dauginet ziet een eenvoudig alternatief: een forfaitaire belasting -- zoals die bijvoorbeeld al bestaat voor kappers. Het idee voor zo'n andere controlenorm -- waarover Dauginet in gesprek is met regeringscommissaris Alain Zenner -- heeft hij in Spanje opgepikt. De horecabedrijven worden er volgens een aantal parameters --

genre kadastraal inkomen, prijslijst, aantal tapkranen -- in belastingcategorieën ondergebracht. Controleren of een café nog aan de controlenorm beantwoordt, duurt er vijf minuten.

De kritiek dat de belasting op die manier wordt losgekoppeld van het inkomen, raakt Dauginet niet. „Het is een oneerlijk argument om te zeggen dat het forfait de werkelijkheid niet dicht genoeg benadert, want met het huidige systeem blijft men er lichtjaren van verwijderd.“

Een op forfaits gebaseerde controlenorm biedt volgens Dauginet naast het voordeel van de eenvoud, het voordeel van de rechtszekerheid. „De fiscus weet op voorhand hoeveel hij ontvangt, een cafébaas hoeveel hij betaalt. Hetzelfde geldt voor wie bijvoorbeeld een restaurant wil overnemen: hij kent niet alleen de huurprijs, maar ook in welke belastingcategorie het restaurant valt.“

Luk Van Eylen
Michel Vandersmissen